

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce R.N., zastoupeného společností Law&Finance s.r.o., daňovým poradcem, se sídlem Jetelová 254/2, Plzeň**, proti **žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství se sídlem Masarykova 31, Brno**, o žalobách proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Plzni ze dne 19. 3. 2012, čj. 2282/12-1100-400729 a čj. 2283/12-1100-400729

t a k t o :

- I. Žaloby se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni, vedenou pod sp.zn. 57Af 29/2012, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 19. 3. 2012, čj. 2282/12-1100-400729, kterým byl změněn dodatečný platební výměr ze dne 8. 9. 2010, čj. 135637/10/128911402993, jímž byla žalobci za zdaňovací období roku 2007 snížena dodatečně vyměřená daň silniční z částky 114.871 Kč na částku 47.470 Kč a předepsané penále sníženo z částky 22.974 Kč na částku 9.494 Kč.

2. Žalobu vedenou pod sp.zn. 57Af 30/2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni ze dne 19. 3. 2012, čj. 2283/12-1100-400729, kterým byl změněn dodatečný platební výměr ze dne 12. 1. 2011, čj. 1077/11/128912401245, jímž byla žalobci za zdaňovací období roku 2008 snížena dodatečně vyměřená daň silniční z částky 104.433 Kč na částku 54.727 Kč a předepsané penále sníženo z částky 20.886 Kč na částku 10.946 Kč.

3. Obě žaloby byly spojeny ke společnému projednání pod sp.zn. 57 Af 30/2012.

4. Dnem 1. 1. 2013 nabyl účinnosti zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, podle jehož § 7 písm. a) vykonává působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného finančním úřadům Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně, které je ve smyslu § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen s.ř.s.*) správním orgánem, na který přešla působnost Finančního ředitelství v Plzni. Soud proto žalovaným označil Odvolací finanční ředitelství.

5. V dané právní věci se jedná o problematiku daně silniční upravenou v zákoně č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pro rok 2007 a rok 2008 (*dále jen ZDSi*). Správa daní byla do 31. 12. 2010 upravena zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (*dále jen ZSDP*), od 1. 1. 2011 je upravena zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád (*dále jen d.ř.*). Podle § 264 odst. 1 d.ř. *řízení nebo postupy, které byly zahájeny podle dosavadních právních předpisů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí a práva a povinnosti z nich plynoucí se posoudí podle ustanovení tohoto zákona, která upravují řízení nebo postupy, které jsou jim svou povahou a účelem nejbližší.* V rozsudku jsou citována ustanovení zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění účinném pro rok 2007 a 2008 (*dále jen zákon č. 56/2001 Sb.*).

II. Důvody žaloby

6. Žalobce tvrdil, že byl zkrácen na svých právech v důsledku porušení jeho práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, kterým se mění jeho povinnosti v daňovém řízení a kterým se zasahuje do jeho majetkových práv. Obě napadená rozhodnutí označil za nezákonná, neboť byla vydána v rozporu s platnými právními předpisy.

7. Žalobce formuloval své námitky do čtyř žalobních bodů. Namítal **1)** nesprávné právní posouzení ohledně vozidel návěs speciální ZREMB, RZ... (rok 2007 a 2008), nákladní automobil IVECO, RZ... (rok 2007), tahač návěsů IVECO, RZ... (rok 2008), cisternový návěs FELDBINDER, RZ ... (rok 2008); **2)** nedostatečně zjištěný skutkový stav ohledně všech uvedených vozidel; **3)** že je skutkový stav, z něhož žalovaný vycházel při rozhodování, v rozporu s obsahem spisu, resp. obsah spisu neodpovídá skutkovému stavu v případě vozidel návěs speciální ZREMB, RZ... (rok 2007 a 2008) a tahač návěsů IVECO, RZ... (rok 2008); **4)** že jsou obě napadená rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění nepřezkoumatelná.

První žalobní bod

8. Žalobce uváděl ohledně vozidla **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007 a 2008), že jej prodal na základě kupní smlouvy z 5. 9. 2005 společnosti BETON TVAR s.r.o. Nabytí vlastnictví bylo vázáno na zaplacení kupní ceny, která byla zaplacena 19. 9. 2005 a od tohoto data žalobce nebyl vlastníkem a nemohl návěs užívat. Dle žalobce došlo k nesprávnému právnímu posouzení uvedeného skutkového stavu podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi. Ohledně vozidla **nákladní automobil IVECO, RZ...** (rok 2007) uváděl, že jej 13. 9. 2006 koupil jako

zboží za účelem prodeje od společnosti KERN Cheb s.r.o. Dne 7. 6. 2007 se zapsal jako vlastník do registru vozidel. Od koupě tento nákladní automobil neužíval. Dne 28. 12. 2007 jej prodal L.P. – Autoškola. Dle žalobce došlo k nesprávnému právnímu posouzení uvedeného skutkového stavu podle § 4 odst. 1 písm. a) a b) ZDSi. Ohledně vozidla **tahač návěsů IVECO, RZ...** (rok 2008) uváděl, že uzavřel dne 26. 3. 2008 kupní smlouvu se společností UNILEASING a.s. Nabytí vlastnického práva bylo vázáno na předání vozidla, ke kterému došlo 26. 3. 2008 a od tohoto data nebyl vlastníkem a nemohl vozidlo užívat. Dle žalobce došlo k nesprávnému právnímu posouzení uvedeného skutkového stavu podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi. Ohledně vozidla **cisternový návěs FELDBINDER, RZ ...** (rok 2008) uváděl, že jej pořídil jako zboží za účelem dalšího prodeje od společnosti TRANSPORTCEMENT s.r.o. Původní vlastník se odhlásil z registru silničních vozidel dne 14. 4. 2008. Vozidlo bylo evidováno v režimu „polopřevodu“ a žalobce jej neužíval. Dle žalobce došlo k nesprávnému právnímu posouzení uvedeného skutkového stavu podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi.

9. Aby byla podle žalobce fyzická nebo právnická osoba považována za poplatníka daně podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, musí být kumulativně splněny dvě podmínky 1. musí být provozovatelem vozidla, a zároveň 2. musí být zapsána v technickém průkazu. Pokud jedna z těchto podmínek splněna není, nelze danou osobu považovat za poplatníka daně silniční ve vztahu k předmětnému vozidlu. Tím, že žalobce ztratil možnost vozidla provozovat, nemohl být považován za provozovatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi. Fakt, že v registru vozidel (v technickém průkazu vozidla) byl jako vlastník stále zapsán, není rozhodující pro stanovení, kdo je poplatníkem daně silniční. Protože u žalobce nebyly naplněny kumulativně oba znaky uvedené v § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, tj. byl sice zapsán v technickém průkazu vozidla jako vlastník, ale nebyl jeho provozovatelem, nemůže být proto považován za poplatníka daně silniční.

10. Dle žalobce se dá z dikce § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi usuzovat, že poplatníkem daně je pouze osoba, která vozidlo skutečně užívá. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu označit za poplatníka daně silniční vlastníka vozidla oprávněného vozidlo užívat z titulu vlastnického práva, použil by místo slov „užívá vozidlo“ slova „je oprávněn užívat vozidlo“. Poplatníkem daně je pouze ta osoba, která vozidlo skutečně užívá. Skutečnost, zda registrační značky vozidla byly nebo byly odevzdány příslušnému úřadu, není skutečností, která je dle ZDSi rozhodnou pro posouzení, zda žalobce byl či nebyl poplatníkem daně silniční ve vztahu k předmětnému vozidlu. Rozhodující je, že vozidlo neužíval a nemohl proto být považován za poplatníka ve smyslu § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi.

Druhý žalobní bod

11. Žalobce uváděl ohledně vozidla **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007), že předložil důkazy, které prokazují, že v uvedeném období nebyl poplatníkem daně silniční, protože nebyl vlastníkem vozidla. Žalovaný vycházel pouze z údajů zapsaných v registru vozidel, resp. v technickém průkazu, a žalobcem předložené důkazy podle něj neprokazují, že žalobce nebyl v uvedeném období zapsán v registru vozidel. Žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav, když nevzal v potaz, že se údaje v registru vozidel neshodují se skutečností. Ohledně **nákladního automobilu IVECO, RZ ...** (rok 2007) žalobce uváděl, že mu byla

doměřena daň silniční za celé období roku 2007, tedy nejen za tu část, kdy byl zapsán v registru vozidel jako vlastník, ale i za první polovinu roku 2007, kdy v registru zapsán nebyl. Přestože byl žalobce vlastníkem vozidla, nebyl po část roku zapsán v registru vozidel proto, že bylo vozidlo pořízeno za účelem dalšího prodeje a žalobce jej neprovozoval ani jinak nerealizoval své vlastnické právo vozidlo užívat a nemohl proto být považován za poplatníka daně silniční ve vztahu k předmětnému vozidlu podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi. Od 7. 6. 2007 byl žalobce zapsán v registru vozidel (v technickém průkazu vozidla) jako vlastník vozidla, ale přesto nemohl být považován za poplatníka daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, protože vozidlo neprovozoval ani jinak neužíval a nebyl tedy provozovatelem vozidla ve smyslu ZDSi. Žalovaný neprovedl výslech J.N. a M.N., s tím, že nemohou prokázat, že žalobce nebyl zapsán v registru vozidel ve vztahu k předmětnému vozidlu. Svědecké výpovědi by prokázaly, že žalobce vozidlo neužíval, proto nemohl být poplatníkem daně silniční. Ohledně vozidla **tahač návěsů IVECO, RZ...** (rok 2008) dle žalobce žalovaný vycházel pouze z údajů zapsaných v registru vozidel (resp. v technickém průkazu) a předložené důkazy dle jeho názoru neprokazují, že žalobce nebyl v uvedeném období zapsán v registru vozidel. Žalovaný nedostatečně zjistil skutečný stav, když nevzal v potaz, že se údaje v registru vozidel neshodují se skutečností. Ohledně **cisternového návěsu FELDBINDER, RZ...** (rok 2008) žalobce uváděl, že byl sice vlastníkem vozidla, ale vozidlo neužíval, protože bylo pořízeno za účelem dalšího prodeje. Žalobce nebyl jeho provozovatelem a nebyl ani zapsán v registru vozidel (v technickém průkazu vozidla). Žalovaný neprovedl výslech J.N. a M.N., protože nemohou prokázat, že žalobce nebyl zapsán v registru vozidel ve vztahu k předmětnému vozidlu. Neprovedením navržených výslechů svědků žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav ohledně předmětného vozidla. Svědecké výpovědi by prokázaly, že žalobce vozidlo neužíval, proto nemohl být poplatníkem daně silniční.

12. Dle žalobce žalovaný ve všech uvedených případech porušil § 8 odst. 1 d.ř., který stanoví správci daně povinnost při dokazování posuzovat důkazy jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti a přihlížet ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Porušil § 92 odst. 2 d.ř., podle něhož správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji a porušil také § 92 odst. 5 d.ř., ve kterém je stanoveno, co prokazuje správce daně. Dle žalobce byla tato ustanovení porušena, neboť žalobce předložil důkazy, které prokazují, že v případě všech uvedených vozidel nebyl poplatníkem daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi ani podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi.

Třetí žalobní bod

13. Žalobce namítal ohledně vozidla **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007 a 2008), že se od data prodeje 19. 9. 2005 stala vlastníkem vozidla společnost BETON TVAR s.r.o. a změnila se osoba poplatníka daně silniční ve vztahu k tomuto vozidlu. K důkazu předložil kopii kupní smlouvy z 5. 9. 2005, kopii předávacího protokolu z 5. 9. 2005 a kopii dokladu o zaplacení kupní ceny vozidla dne 19. 9. 2005. Ohledně vozidla **tahač návěsů IVECO, RZ ...** namítal, že došlo 26. 3. 2008 ke změně vlastníka tohoto vozidla a od tohoto data prodeje se změnila i osoba poplatníka daně. K důkazu předložil kopii kupní smlouvy z 26. 3. 2008, jíž prodal vozidlo společnosti UNILEASING a.s. a předávacího protokolu z 26. 3. 2008. Předložené důkazy dle žalobce prokazovaly, že v příslušném roce nebyl vlastníkem

předmětného vozidla. Pokud žalovaný konstatoval, že předložené důkazy neprokazují, že žalobce nebyl v příslušném roce v registru vozidel i v technickém průkazu vozidla zapsán jako provozovatel (vlastník) předmětného vozidla. Toto žalobce nepopíral, ale namítal, že žalovaný vycházel pouze z údajů zapsaných v registru vozidel, přestože tyto byly nesprávné a jako takové měly být vyhodnoceny. Žalovaný tak vycházel z obsahu spisu, který byl v rozporu se skutkovým stavem, který zde byl v době rozhodování a svým postupem porušil ust. § 92 odst. 2 d.ř. a ust. § 92 odst. 5 písm. c) d.ř.

Čtvrtý žalobní bod

14. Žalobce uváděl, že § 8 odst. 2 d.ř. stanoví povinnost dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tuto povinnost žalovaný porušil. Rozhodnutí musí splňovat požadavek přezkoumatelnosti, tzn. splňovat náležitosti podle § 102 d.ř. a musí být dostatečně odůvodněno. To napadená rozhodnutí nesplňují, proto jsou nepřezkoumatelná. Žalovaný uznal odvolací námitku žalobce ohledně vozidel tahač návěsů IVECO, RZ ... a návěs nákladní ACKERMANN, RZ ..., která byla dne 19. 1. 2006 odcizena a nebyla tak v kontrolovaném období vůbec předmětem daně silniční. Neuznal ale námitku ohledně vozidla **návěs speciální ZREMB, RZ ...** (rok 2007 a 2008), které bylo 5. 9. 2005 prodáno a předáno společnosti BETON TVAR s.r.o. ani ohledně vozidla **tahač návěsů IVECO, RZ ...** (rok 2008), které bylo dne 26. 3. 2008 prodáno a předáno společnosti UNILEASING a.s. Tato vozidla nebyla předmětem daně silniční u žalobce, ale měla být předmětem daně silniční u nových vlastníků. Žalobce tedy nebyl v kontrolovaných obdobích roku 2007 a 2008 poplatníkem ve vztahu k předmětným vozidlům, protože jimi byli noví vlastníci těchto vozidel. Žalobcem předložené důkazní prostředky k uvedeným vozidlům sice zřejmě neprokazují, že nebyl žalobce zapsán v registru vozidel, prokazují ale, že vlastníky předmětných vozidel byly v příslušném zdaňovacím období ve skutečnosti osoby odlišné od žalobce. V souladu se zásadou legálního očekávání je správce daně povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Tuto zásadu žalovaný porušil, když v případě prodaných vozidel byl jeho závěr odlišný od závěru, ke kterému dospěl v případě odcizených vozidel, přičemž se jednalo o obdobné situace. Žalobce ve všech těchto případech byl zapsán v registru vozidel jako provozovatel, ale nerealizoval právo věc užívat. Ve dvou případech proto, že vozidla byla odcizena a v dalších dvou případech proto, že již nebyl vlastníkem předmětných vozidel, neboť tato byla předána novým vlastníkům. Žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí uvádí: „Odcizené vozidlo je v registru vozidel označené jako odcizené, zůstává v jeho evidenci, ale právní závazky vlastníka uvedeného v registru vozidel k tomuto vozidlu končí.“ Dle žalobce z rozhodnutí ani z jeho odůvodnění není zřejmé, jak k tomuto tvrzení ohledně odcizených vozidel žalovaný dospěl. Není uveden odkaz na žádné ustanovení, které by toto tvrzení podporovalo. Uvedené tvrzení proto nelze přezkoumat. Není proto zřejmé, proč ohledně odcizeného vozidla, kdy vlastník vozidla nemá faktickou možnost s vozidlem nakládat, rozhodl žalovaný jinak, než ohledně vozidel prodaných novým vlastníkům, kdy původní vlastník také prokazatelně nemohl s vozidlem nakládat ani vozidlo provozovat, a nebyl proto jeho provozovatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi. Žalovaný tak nedostatečně odůvodnil napadená rozhodnutí, která jsou z tohoto důvodu nepřezkoumatelná.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že je mezi účastníky sporné zejména právní posouzení věci, tzn. určení, které skutečnosti jsou rozhodné pro vznik daňové povinnosti k dani silniční. Dle žalovaného je daň silniční koncipována tak, že vychází pouze z formálního stavu zápisu ve veřejném registru, což plyne jak z ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, tak z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, např. z rozsudku ze dne 25. 9. 2013, čj. 1Afs 69/2013-31 a z rozsudku ze dne 15. 8. 2012, čj. 1Afs 54/2012-40 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Mezi účastníky je také spor o výklad § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi, zejména slova „užívat“, kdy žalovaný nesouhlasí s názorem žalobce, že je nutné tento pojem chápat v užším slova smyslu jako „používat k jízdě“. Pokud by žalobce skutečně nechtěl vůz užívat, ale zakoupil jej jen k dalšímu prodeji, mohl jej nechat dočasně vyřadit z registru. Neměl by pak povinnost platit daň silniční, neboť předmětem této daně jsou jen vozidla registrovaná. Žalobce argumentuje faktickým stavem vlastnictví a rozsahem a způsobem reálného užívání vozidla, kdy ten není v souladu se stavem formálním. Dle žalovaného žalobce v případě všech vozidel splňoval podmínky zákona o dani silniční a stal se proto poplatníkem podle § 4 odst. 1 tohoto zákona. K námitce porušení § 8 odst. 3 d.ř., dle kterého je správce daně povinen vycházet ze skutečného obsahu právního úkonu nebo jiné skutečnosti rozhodné pro správu daní, žalovaný zopakoval, že je rozhodnou skutečností ke správnému stanovení daně výhradně stav zápisu ve veřejném registru, ze kterého také žalovaný vycházel. Proto žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že byla porušena zásada materiální pravdy. K výsledku žalobcem navrhovaných svědků žalovaný uvedl, že zjištění, která z nich měla vyplynout, neměla žádnou souvislost s určením, zda žalobce je či není poplatníkem daně silniční, proto nelze mít za pochybení, že výsledky svědků nebyly provedeny.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání, ke kterému se žalovaný omluvil a souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Žalobce setrval při jednání na své dosavadní argumentaci.

17. Žaloba není důvodná.

První žalobní bod

18. První žalobní bod není důvodný. Žalobce zde namítal nesprávné právní posouzení a nesprávné doměření daně silniční ohledně vozidel návěs speciální ZREMB, RZ ... (rok 2007 a 2008), nákladní automobil IVECO, RZ ... (rok 2007), tahač návěsů IVECO, RZ... (rok 2008) a cisternový návěs FELDBINDER, RZ... (rok 2008). Namítal, že z důvodů v žalobě uvedených nebyl poplatníkem daně silniční, neboť v případě, kdy mu byla daň doměřena podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, byl sice zapsán v technickém průkazu vozidla jako vlastník,

ale nebyl jeho provozovatelem, a v případě, kdy mu byla daň doměřena podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi, vozidla neužíval.

19. Podle § 2 odst. 1 ZDSi *[p]ředmětem daně silniční (dále jen "daň") jsou silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla (dále jen "vozidla") registrovaná a provozovaná v České republice, jsou-li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti (dále jen "podnikání") nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činností, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu. Bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny určená výlučně k přepravě nákladů a registrovaná v České republice.*

20. Podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi *[p]oplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která je provozovatelem vozidla registrovaného v České republice v registru vozidel a je zapsána v technickém průkazu.*

21. Podle § 4 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění účinném pro rok 2007 a 2008, *(dále jen zákon č. 56/2001 Sb.)* se do registru silničních vozidel zapisuje a) *vlastník*, b) *provozovatel*, *není-li současně vlastníkem.*

22. Z obsahu správního spisu a z odůvodnění obou napadených rozhodnutí vyplývá, že bylo z údajů zapsaných v registru silničních vozidel a technických průkazů příslušných vozidel zjištěno, že vozidlo **návěs speciální ZREMB, RZ...** bylo v České republice registrováno po celý rok 2007 a rok 2008 a žalobce byl zapsán v registru vozidel i v technickém průkazu k vozidlu jako provozovatel (vlastník) vozidla. Žalobci byla proto doměřena daň silniční za zdaňovací období roku 2007 a roku 2008 podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi jako provozovateli vozidla. Vozidlo **nákladní automobil IVECO, RZ ...** bylo v České republice registrováno po celý rok 2007. Dle údajů v technickém průkazu byl původní vlastník (provozovatel) vozidla společnost KERN Cheb, s.r.o. z registru silničních vozidel odhlášen a vozidlo bylo převedeno na žalobce dne 13. 9. 2006. Dne 7. 6. 2007 se žalobce zaregistroval jako vlastník a provozovatel tohoto vozidla. Žalobci byla doměřena daň silniční za kalendářní měsíce leden až květen 2007 podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi jako uživateli vozidla a za měsíce červen až prosinec 2007 podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi jako provozovateli vozidla. Žalobce tak byl poplatníkem daně silniční za celý rok 2007. Vozidlo **tahač návěsů IVECO, RZ...** bylo v České republice registrováno po celý rok 2008 a v registru silničních vozidel i v technickém průkazu byl po celou tuto dobu uveden jako vlastník a provozovatel vozidla žalobce. Žalobci byla doměřena daň silniční za rok 2008 podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi jako provozovateli vozidla. Vozidlo **cisternový návěs FELDBINDER, RZ...** bylo v České republice registrováno po celý rok 2008. Dle údajů v technickém průkazu byl původní vlastník (provozovatel) TRANSPORTCEMENT, s.r.o. z registru silničních vozidel odhlášen a vozidlo převedeno na žalobce dne 14. 4. 2008. Žalobci byla doměřena daň silniční za kalendářní měsíce duben až prosinec 2007 podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi jako uživateli vozidla.

23. Žalobce namítal, že k tomu, aby bylo možné jej považovat za poplatníka daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, musely by být kumulativně splněny obě podmínky v tomto

ustanovení uvedené, tedy musel by být provozovatelem vozidla a zároveň by musel být zapsán v technickém průkazu vozidla. Žalobce tvrdil, že nebyl provozovatelem předmětných vozidel. Dle žalobce tak nebyla splněna jedna z podmínek stanovená v § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, proto nebyl poplatníkem daně silniční. Namítal, že nebyl provozovatelem vozidla **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007 a 2008) proto, že jej v den podepsání kupní smlouvy dne 5. 9. 2005 předal kupujícímu, ten se stal vlastníkem po zaplacení kupní ceny dne 19. 9. 2005 a od tohoto dne žalobce nebyl vlastníkem, nemohl návěs užívat. V případě vozidla **nákladní automobil IVECO, RZ...** (rok 2007) proto, že jej dne 13. 9. 2006 koupil jako zboží za účelem prodeje, dne 7. 6. 2007 se zapsal jako vlastník do registru vozidel, aniž by tento nákladní automobil užíval a 28. 12. 2007 jej prodal. A v případě vozidla **tahač návěsů IVECO, RZ...** (rok 2008) proto, že jej prodal na základě kupní smlouvy ze dne 26. 3. 2008, téhož dne vozidlo kupujícímu předal a od tohoto dne nebyl vlastníkem a nemohl tahač užívat.

24. K otázce, kdo je poplatníkem daně silniční ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi se opakovaně vyjádřil Nejvyšší správní soud, naposledy v rozsudku ze dne 25. 9. 2013, čj. 1Afs 69/201-31, kde uvedl: „*Poplatníkem silniční daně je osoba zapsaná v registru, nezávisle na faktickém stavu vlastnictví a užívání (viz rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2006, čj. 2 Afs 101/2005 - 67, č. 1358/2007 Sb. NSS). Silniční daň je totiž daní majetkovou a jako taková je postavená na úředním zápisu. Jejím základem je formální stav zápisů v registru silničních vozidel, ne faktický stav vlastnictví nebo užívání. Tento závěr vyplývá přímo ze zákonných ustanovení i z ustálené judikatury NSS (vedle již cit. judikátu srov. zejména rozsudky NSS ze dne 15. 8. 2012, čj. 1 Afs 54/2012 – 40, a ze dne 27. 11. 2012, čj. 1 Afs 79/2012 – 42). Takovýto formální přístup při vymezení jednotlivých konstrukčních prvků daně je u majetkových daní obvyklý. Stačí poukázat např. na zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, a jeho úzkou návaznost na obsah zápisů v katastru nemovitostí. Ostatně evidence vybraných druhů majetku historicky vznikly mimo jiné jako podklad pro vybírání berní (např. rustikální katastry, tereziánské a josefínské katastry nebo pozemkový katastr). Je plně na úvaze zákonodárce, zda je určitá daň konstruována tak, že zohledňuje toliko formální stav zápisu v evidenci, nikoliv skutečné majetkové vztahy do evidence nepromítnuté nebo promítnuté nesprávně.*“

25. Rovněž v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, čj. 1Afs 54/2012-40 Nejvyšší správní soud uvedl: „*Je-li určitá daň konstruována tak, že zohledňuje tolik formální stav zápisu v evidenci, nikoliv skutečné majetkové vztahy do evidence nepromítnuté, nelze hovořit o přepjatém formalismu. Je pak na převodci majetku, aby si střezil svá práva, včasným a řádným plněním svých povinností docílil provedení příslušných zápisů v evidencích a teprve tímto krokem dosáhl zániku svých daňových povinností.*“ Názor, který Nejvyšší správní soud zaujal v citovaných rozsudcích je plně aplikovatelný na i nyní posuzovanou věc.

26. Žalobce nezpochybňoval, že u vozidel, u nichž mu byla dodatečně doměřena daň silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi se jednalo o vozidla registrovaná v České republice a že byl v uvedenou dobu zapsán jako provozovatel (vlastník) v technickém průkazu těchto vozidel. Vycházeje z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, se kterou se zdejší soud ztotožňuje, je poplatníkem daně silniční osoba zapsaná v registru silničních vozidel nezávisle na faktickém stavu vlastnictví a provozování, resp. užívání příslušného vozidla.

Není tedy rozhodné, že vozidlo návěs speciální ZREMB, RZ ... žalobce prodal a předal kupujícímu dne 5. 9. 2005, že vozidlo nákladní automobil IVECO, RZ ... koupil 13. 9. 2006 jako zboží za účelem prodeje a neužíval jej, že vozidlo tahač návěsů IVECO, RZ ... dne 26. 3. 2008 prodal a téhož dne předal kupujícímu. Je proto nutno uzavřít, že žalobce byl ve všech uvedených případech, kdy mu byla podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi dodatečně vyměřena daň silniční za zdaňovací období roku 2007 a roku 2008, poplatníkem silniční daně podle tohoto ustanovení, neboť byl v registru silničních vozidel zapsán jako provozovatel (vlastník) uvedených vozidel.

27. Povinností žalobce bylo v případě vozidla návěs speciální ZREMB, RZ ... a vozidla tahač návěsů IVECO, RZ ..., aby ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. jako osoba, jíž se zápis v registru silničních vozidel týká, požádal místně příslušný obecní úřad s rozšířenou působností o provedení zápisu změn údajů zapisovaných v registru silničních vozidel. V případě vozidla nákladní automobil IVECO, RZ... se soud shoduje s žalovaným, že registrace vozidla v registru silničních vozidel opravňuje jeho provozovatele k provozu tohoto vozidla na pozemních komunikacích a je na provozovateli vozidla, zda své oprávnění k provozu vozidla využije či nikoliv. Pokud své oprávnění k provozu vozidla žalobce jako provozovatel vozidla využívat nechtěl, měl možnost ve smyslu § 13 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb. požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o dočasné vyřazení vozidla z registru silničních vozidel. V takovém případě by byl jako vlastník vozidla povinen spolu se žádostí odevzdat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností osvědčení o registraci vozidla, tabulku s přidělenou registrační značkou a předložit technický průkaz vozidla k vyznačení záznamu o jeho dočasném vyřazení z provozu na pozemních komunikacích. Obecní úřad obce s rozšířenou působností by v takovém případě zapsal do registru silničních vozidel údaj o počátku doby, během níž je vozidlo dočasně vyřazeno z provozu na pozemních komunikacích. Bylo tedy jen na žalobci, aby si střežil svá práva a včasným a řádným plněním svých povinností si zajistil příslušný zápis v registru vozidel, čímž by bylo postaveno najisto, že není poplatníkem daně silniční za konkrétní vozidlo v příslušném zdaňovacím období.

28. Žalobce dále namítal, že nebyl poplatníkem daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi, neboť jím je pouze osoba, která vozidlo skutečně užívá. Tvrdil, že neužíval vozidla, za něž mu byla podle tohoto ustanovení dodatečně vyměřena daň silniční, proto nemohl být v těchto případech považován za poplatníka daně silniční. Jednalo se o vozidlo **nákladní automobil IVECO, RZ...**, které koupil 13. 9. 2006 jako zboží za účelem prodeje, do registru vozidel se zapsal jako vlastník dne 7. 6. 2007 a daň silniční mu byla vyměřena za kalendářní měsíce leden až květen 2007 podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi jako uživateli. Dále o vozidlo **cisternový návěs FELDBINDER, RZ...**, který pořídil rovněž jako zboží za účelem dalšího prodeje, původní vlastník se odhlásil z registru silničních vozidel dne 14. 4. 2008 a žalobci byla vyměřena daň silniční za období duben a ž prosinec 2008 podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi jako uživateli.

29. Podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi *[p]oplatníkem daně je fyzická nebo právnická osoba, která užívá vozidlo, v jehož technickém průkazu je zapsána jako provozovatel osoba, která zemřela, zanikla nebo byla zrušena, anebo vozidlo, jehož provozovatel je odhlášen z registru vozidel.*

30. V daňovém řízení bylo zjištěno a mezi účastníky o tom není sporu, že v případě vozidla **nákladní automobil IVECO, RZ...** byl dle technického průkazu původní vlastník (provozovatel) tohoto vozidla z registru silničních vozidel odhlášen a vozidlo bylo převedeno na žalobce dne 13. 9. 2006 a žalobce se do registru přihlásil jako vlastník (provozovatel) až dne 7. 6. 2007. Mezi účastníky rovněž není sporu, že v případě vozidla **cisternový návěs FELDBINDER, RZ...** se podle technického průkazu původní vlastník (provozovatel) odhlásil z registru silničních vozidel dne 14. 4. 2008.

31. Povinnost k odvodu daně silniční je v zákoně o dani silniční postavena na zjištění formálního stavu splnění podmínek pro její odvedení. To je zřejmé již z výše uvedeného, kdy konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že je základem vzniku daňové povinnosti k dani silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi formální stav zápisů v registru silničních vozidel, ne faktický stav vlastnictví nebo užívání. Pro stanovení daňové povinnosti je rozhodný formální stav i v případě daňové povinnosti podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi. Rozhodné je, zda byl žalobce ve smyslu § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi v příslušných zdaňovacích obdobích osobou, která užívá vozidlo, jehož provozovatel je odhlášen z registru vozidel. Dle zápisu v technickém průkazu byl žalobce vlastníkem předmětných vozidel. Zde se soud shoduje s argumentací žalovaného uvedenou v napadených rozhodnutích, že z obsahu vlastnického práva vyplývá i právo vlastníka věc plně užívat, pokud užívací právo neposkytl jiné osobě. Neprokáže-li vlastník vozidla, že jeho uživatelem je jiná osoba, je poplatníkem daně silniční vlastník, neboť v takovém případě je uživatelem z titulu svého vlastnického práva a zda své právo vozidlo užívat fakticky realizuje či nikoliv, není rozhodující. Soud k tomu dodává, že by bylo v praxi v každém jednotlivém případě neproveditelné zjišťovat, zda vlastník vozidla, který neposkytl užívací právo k danému vozidlu jiné osobě, toto užívá či nikoliv. Žalobce ani netvrdil, proto ani neprokazoval, že by užívací právo k předmětným vozidlům poskytl jiné osobě. Nelze proto zohlednit tvrzení žalobce, že vozidla koupil za účelem jejich dalšího prodeje, a proto je ani neužíval. Nadbytečné by za tohoto skutkového stavu bylo provedení výsledku žalobcem navržených svědků, kteří měli dle žalobce osvědčit, že předmětná vozidla žalobce neužíval.

32. Pokud žalobce nechtěl vozidla užívat, protože je pořídil za účelem dalšího prodeje, měl postupovat obdobným způsobem, který byl naznačen výše, tzn. podle § 13 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb. požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o dočasné vyřazení vozidla z registru silničních vozidel po dobu, než vozidlo prodá, a odevzdat registrační značky a osvědčení o registraci vozidla.

Druhý žalobní bod

33. Nedůvodnými soud shledal námitky vůči nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu uplatněné v rámci druhého žalobního bodu. Žalobce označuje za nedostatečně zjištěný skutkový stav v případě všech uvedených vozidel skutečnost, že správní orgány obou stupňů postupovaly podle stavu formálního, tedy v případě dodatečného vyměření daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi podle údajů uvedených v registru silničních vozidel, a v případě dodatečného vyměření daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi podle údajů uvedených v technickém průkazu vozidel. Tento postup však byl soudem, jak je výše uvedeno, shledán správným a v souladu se zákonem, proto jej nelze označit za nedostatečně zjištěný skutkový

stav a namítat, že žalovaný nevzal v potaz, že se údaje v registru vozidel neshodují se skutečností. Skutečností rozhodnou ke správnému stanovení daně je výhradně stav zápisu ve veřejném registru, ze kterého také žalovaný vycházel. Žalovaný postupoval a rozhodl správně, když vyšel ze skutkového stavu zjištěného správním orgánem I. stupně, který v rámci odvolacího řízení doplnil. Správními orgány zjištěný skutkový stav je doložen obsahem správního spisu a odůvodňuje závěry učiněné žalovaným ohledně dodatečného vyměření daně silniční žalobci za příslušná zdaňovací období jak podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi, tak podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi. Jak již bylo uvedeno, za situace, kdy je pro stanovení daně podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi rozhodný formální stav zápisu v technickém průkazu o vlastnictví vozidla, ze kterého se zcela logicky dovozuje právo vozidlo užívat, by bylo nadbytečné provedení výslechu žalobcem navržených svědků, kteří měli dle žalobce prokázat, že žalobce předmětná vozidla neužíval.

34. Námitky žalobce spočívají v argumentaci faktickým stavem, který by dle žalobce měl být rozhodující při stanovení toho, kdo je poplatníkem daně silniční. Správní orgány obou stupňů však byly povinny vycházet při dodatečném vyměření daně silniční ze stavu formálního vyplývajícího v případě daně stanovené podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi z údajů uvedených v registru silničních vozidel a v případě daně doměřené podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi z údajů uvedených v technickém průkazu příslušného vozidla. Skutkový stav byl v těchto intencích žalovaným zjištěn v souladu s § 8 odst. 1 d.ř., podle něhož správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Nebyl porušen § 92 odst. 2 d.ř., neboť z odůvodnění obou napadených rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný velmi podrobně zabýval všemi skutečnostmi rozhodnými pro správné zjištění a stanovení daně. Nebylo porušeno ani ust. § 92 odst. 5 písm. c) d.ř., které žalobce spatřuje v tom, že žalovaný vycházel ze skutečností zapsaných v registru vozidel, přestože tyto byly v rozporu se skutečným skutkovým a právním stavem. Znovu je nutno opakovat, že žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem, když vycházel ze skutečností zapsaných v registru vozidel. Porušení uvedených ustanovení nelze dovozovat z toho, jak to činí žalobce, že dle svého mínění předložil důkazy, které prokazují, že v případě všech uvedených vozidel nebyl poplatníkem daně silniční podle § 4 odst. 1 písm. a) ZDSi ani podle § 4 odst. 1 písm. b) ZDSi.

Třetí žalobní bod

35. Nedůvodnou soud shledal i námitku, že je skutkový stav, z něhož žalovaný vycházel při rozhodování, v rozporu s obsahem spisu, resp. obsah spisu neodpovídá skutkovému stavu v případě vozidel **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007 a 2008) a **tahač návěsů IVECO, RZ...** (rok 2008). Žalobce toto tvrzení dovozuje shodně, jako v případě druhého žalobního bodu, z toho, že předložil ohledně obou vozidel důkazy, že byl v prvním případě vlastníkem vozidla do dne jeho prodeje, tj. do 19. 9. 2005 a od tohoto data byla poplatníkem daně silniční společnost BETON TVAR s.r.o. a v druhém případě, že ke změně vlastníka došlo 26. 3. 2008 a od tohoto data byla poplatníkem daně silniční společnost UNILEASING a.s. Obdobně, jako již bylo konstatováno v rámci druhého žalobního bodu, soud uvádí, že není pro stanovení daňové povinnosti k dani silniční rozhodný stav, jak jej dokládá žalobce předloženými důkazy ohledně uvedených vozidel, tedy důkazy o převodu vlastnického práva

k předmětným vozidlům na základě uzavření kupních smluv. Rozhodný je stav formálně právní zjištěný v případě obou uvedených vozidel z údajů zapsaných v registru silničních vozidel, kde byl žalobce zapsán jako vlastník (provozovatel).

Čtvrtý žalobní bod

36. Nedůvodným soud shledal i čtvrtý žalobní bod. Žalobce zde namítá rozdílné právní posouzení obdobného skutkového stavu, kdy žalovaný v případě vozidel tahač návěsů IVECO, RZ... a návěs nákladní ACKERMANN, RZ..., která byla dne 19. 1. 2006 odcizena, tyto neučinil předmětem daně silniční ve zdaňovacích obdobích roku 2007 a 2008 a v případě vozidel **návěs speciální ZREMB, RZ...** (rok 2007 a 2008) a **tahač návěsů IVECO, RZ ...** (rok 2008) neuznal, že byla tato vozidla prodána a předána kupujícím a nebyla tak předmětem daně silniční u žalobce, ale poplatníkem měl být nový vlastník těchto vozidel, což žalobce prokazoval předloženými důkazy. V této souvislosti není správné tvrzení žalobce, že žalovaný porušil zásadu legálního očekávání, podle níž je správce daně povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly (§ 8 odst. 2 d.ř.). V případě odcizených vozidel se nejednalo o obdobnou situaci případu prodaných vozidel. Je pravdou, že v obou případech byl žalobce zapsán v registru vozidel jako vlastník (provozovatel), ale v případě odcizení vozidel byl o tomto v registru vozidel učiněn zápis, který byl podkladem pro rozhodnutí, že žalobce není v těchto případech plátcem daně silniční, zatímco v případě prodeje vozidel byl nadále v registru zapsán jako vlastník (provozovatel) žalobce, proto bylo správně rozhodnuto, že je poplatníkem daně silniční.

37. Nedůvodnou je i žalobcem tvrzená nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že není uveden odkaz na žádné ustanovení, které by podporovalo tvrzení žalovaného uvedené v odůvodnění napadených rozhodnutí: „*Odcizené vozidlo je v registru vozidel označené jako „odcizené“, ... zůstává v jeho evidenci, ale právní závazky vlastníka uvedeného v registru vozidel k tomuto vozidlu končí*“. Žalovaný uvedeným konstatováním zdůvodnil již výše zmíněný postup při rozhodování o tom, kdo je poplatníkem daně silniční, který vychází z údajů uvedených v registru vozidel. U odcizeného vozidla, které již není v držení vlastníka, a vlastník jej proto nemůže provozovat, je činěn do registru vozidel zápis o jeho odcizení. Tím je formálně dokumentováno, že vlastník odcizeného vozidla není plátcem daně silniční. Uvedený postup není v zákoně č. 56/2001 Sb. výslovně popsán, ale lze jej dovodit z ust. § 4 odst. 5 písm. g), kde je uvedeno, že se do registru vozidel zapisuje i trvalé a dočasné vyřazení silničního motorového vozidla z registru. Neuvedení zákonného ustanovení u žalovaným uvedeného zdůvodnění postupu při právním hodnocení zjištěného skutkového stavu, není důvodem nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí. V odůvodnění obou napadených rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou zde přehledně a srozumitelně popsána a vyplývají z provedených důkazů. Napadená rozhodnutí žalovaného nejsou nepřezkoumatelná, a to ani z důvodu tvrzeného žalobcem v rámci čtvrtého žalobního bodu.

Závěr

38. Žalovaný v průběhu správního řízení zjistil přesně a úplně skutkový stav věci a vyvodil z něj odpovídající právní závěry, s nimiž se soud zcela ztotožňuje. Žalobce nebyl

v mezích žalobních bodů zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, ani rozhodnutím správního orgánu, ani jeho postupem. Žaloba není důvodná, proto ji soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

39. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 13. listopadu 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová